Ankenævnet *for* Forsikring

Den 12. september 2018 blev i sag nr. 92022:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

xxxxxxxxxxxxxxxx

xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S

Klausdalsbrovej 601

2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har tegnet ulykkesforsikring. Af klageskema af 5/3 2018 til nævnet fremgår bl.a.:

"**Kort redegørelse for sagen**

Symptomer blevet være.

Har været ved fys mange gang. Har været op [privathospital] og derefter opereret i skulderen.

Speciallæge erklæring. (alt er vedlagt.)

Efter jeg havde talt med Tryg om at indsende sagen igen, fik jeg en skulderoperation, så vi aftalte at vente mindst et halvt år inden jeg sendte sagen ind. Det er ikke blevet bedre, jeg har også fået andre gener fra skulderen, Min hånd drejer så tommelfingeren er fremad, når jeg kører bil bøjer jeg mit håndled bagud fordi min arm føles lidt længere. Skulderen hænger i venstre side hvilket gør at jeg er skæv i rygge og nakke. Min bishopscene?? var totalt slap, da lægen skulle til at operere, jeg tænker om det er sket ved faldet i 2006??????

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?
Jeg har brugt mange penge, (ved godt jeg har fået erstatning) Jeg har været på privat hospitaler, gået til tys 14 år, ugentlig. I alt har jeg haft selvbetalte udgifter for ca. 300.000 kr."

Klageren har i besked af 20/6 2018 til nævnet præciseret, at hun kræver en højere méngrad fastsat.

Selskabet har i brev af 30/4 2018 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Sagen er behandlet efter forsikringsbetingelserne for ulykkesforsikring nr. FU05, jf. bilag 1. Sagen drejer sig om, at vores kunde, i det følgende omtalt som 'klageren', ved et ulykkestilfælde den 3. august 2006 beskadigede sin venstre arm/skulder og lænderyggen.

Tvisten vedrører spørgsmålet om årsagssammenhæng mellem det anmeldte ulykkestilfælde og klagerens nuværende gener i venstre skulder og lænderyggen. …
…
Sagsforløb
Vi modtog den 17. august 2006 klagerens skadeanmeldelse, hvoraf det fremgik, at hun den 3. august 2006 var gledet på en bro og havde slået sin lænderyg, jf. bilag 2.

Spørgsmålet om følgerne af det anmeldte ulykkestilfælde har verseret hos os over en længere årrække, hvor klageren har fået udarbejdet flere speciallægeerklæringer på vores foranledning. I overensstemmelse med forsikringsbetingelserne har vi endvidere dækket klagerens udgifter til fysioterapi samt kiropraktor periode efter det anmeldte ulykkestilfælde.

På baggrund af udtalelse fra Arbejdsskadestyrelsen (nu Arbejdsmarkedets Erhvervssikring) af 7. juni 2011, jf. bilag 3, har vi udbetalt godtgørelse for varigt mén på 8 % for klagerens gener i venstre skulder og lænderyggen, jf. bilag 4. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fastsatte det varige mén til skønsmæssigt 8 % med henvisning til, at klageren havde normal bevægelighed i skulderen og ingen tegn til rotatorsenelæsion, hvorfor de vurderede ménet i skulderen til bedre end méntabellens punkt D.1.5.2. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fandt endvidere, at der ved ulykkestilfældet var sket en forværring af klagerens forudbestående hovedpinegener og lænderygsmerter.

Ved e-mail af 27. april 2015 anmodede klageren os om en genoptagelse af sin sag, da hun havde fået en forværring af sine gener i venstre skulder, jf. bilag 4.

Klageren fik den 4. september 2015 foretaget en AC-resektion og dekompression i sin venstre skulder, jf. bilag 5.

Ved brev af 23. juni 2016 afviste vi at genoptage sagen på grund af en forværring af skuldergenerne. Vi vurderede, at der ikke var årsagssammenhæng mellem det anmeldte ulykkestilfælde og de nye tilkomne gener i skulderen. Vi fastholdte denne vurdering ved brev af 17. august 2016 samt ved e-mail af 19. oktober 2016, jf. i det hele bilag 4.

Klageren har, på foranledning af os, herefter fået udarbejdet en ortopædkirurgisk speciallægeerklæring den 6. december 2016, jf. bilag 5. Heraf fremgår det blandt andet, at artrosen i venstre AC-led ikke vurderes at have nogen sammenhæng med ulykkestilfældet den 3. august 2006.

På baggrund af speciallægeerklæringen af 6. december 2016 foretog vi en fornyet vurdering af sagen. Vi fandt, at der ikke var årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet den 3. august 2006 og klagerens forværrede gener i den venstre skulder, hvorfor vi ved brev af 8. april 2017 til klageren fastholdte det varige mén på 8 %, jf. bilag 4. Vi tilbød samtidig klageren at forelægge sagen til uvildig vurdering i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fremkom med en ny vejledende udtalelse i sagen den 29. januar 2018, jf. bilag 3. Af udtalelsen fremgår det blandt andet, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fastholder dets udtalelse af 7. juni 2011 for så vidt angår fastsættelsen af det varige mén som følge af ulykkestilfældet til 8 %. Endvidere fremgår det af udtalelsen, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har vurderet, at der ikke er årsagssammenhæng mellem den indtrådte forværring og ulykkestilfældet, da det efter en lægefaglig vurdering er usandsynligt, at en bløddelsskade forværres over tid, hvorfor klagerens forværrede venstresidige skuldergener med overvejende sandsynlighed skyldes andre forhold end ulykkestilfældet den 3. august 2006.

På baggrund af denne udtalelse har vi ved brev af 15. februar 2018 til klageren fastholdt vores vurdering af méngraden på 8 %, jf. bilag 4.

Vores vurdering
Efter modtagelsen af klagen, har vi gennemgået sagen på ny.

Det er fortsat vores vurdering, at den samlede méngrad som følge af ulykkestilfældet den 3. august 2006 svarer til 8 % i overensstemmelse med vores seneste afgørelse af 8. april 2017 og fastholdelse i brev af 15. februar 2018 samt i overensstemmelse med udtalelser fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af 7. juni 2011 og 18. februar 2018.

I denne forbindelse henvises til punkterne i vores forsikringsbetingelser om egnethed og årsagssammenhæng samt forudbestående, herunder degenerative forandring, der ikke dækkes af forsikringen, jf. punkt 6.11 samt 3.2.1 og 3.2.2.
…
Hertil skal det i øvrigt bemærkes, at klageren forud for det anmeldte ulykkestilfælde havde fået konstateret kronisk træthedssyndrom/fibromyalgi med daglige led- og muskelsmerter i hele kroppen, og at hun på baggrund heraf blev tilkendt førtidspension i 2004, hvorfor vi vurderer, at en del af klagerens nuværende gener og udgifter til behandlinger skal henføres til den forudbestående sygdom.

Konklusion
Vi fastholder på baggrund af ovenstående vores tidligere afgørelser i sagen. Samtidig bemærkes det, at klageren har bevisbyrden for årsagssammenhæng mellem hendes forværring af generne og ulykkestilfældet den 3. august 2006. Denne bevisbyrde har klageren ikke løftet, hvilket bekræftes af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings uvildige vurderinger.

Den modtagne ankenævnsklage giver os ikke grundlag for at ændre afgørelse."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, herunder et uddrag af klagerens patientjournaler og en række speciallægeerklæringer samt to udtalelser fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (tidligere Arbejdsskadestyrelsen). Af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelse af 29/1 2018 fremgår bl.a.:

> "Vi vurderer:
> **Det varige mén er 8 procent**
>
> **Varigt mén**
> **Tidligere vurdering**
>
> Arbejdsskadestyrelsen (nu Arbejdsmarkedets Erhvervssikring) har den 7. juni 2011 vurderet følgerne efter samme ulykke til et samlet varigt mén på 8 procent.
>
> **Vurdering af varigt mén**
> Vores lægekonsulenter med speciale i ortopædkirurgi og neurologi har deltaget ved vurderingen af det varige mén.
>
> Ved vurderingen af det varige mén har vi lagt vægt på, at [klager] har følger efter en skade mod sæderegionen samt efter en skade i venstre skulderregion, der opstod, da hun tog fra med venstre arm under faldet den 3. august 2006.
>
> Vi har desuden lagt vægt på, at der efter en lægelig vurdering ikke var tegn på en skade på rotatorsenerne i venstre skulder, idet bevægelserne med venstre skulder og arm ved speciallægeundersøgelsen den 17. marts 2011 var jævne.
>
> På baggrund af ovenstående er det vores lægelige vurdering, at skaden i venstre skulderregion var en bløddelsskade.
>
> Vi har endelig lagt vægt på, at [klager] ved speciallægeundersøgelsen den 27. marts 2011 klagede over vedvarende belastningsudløste smerter i venstre skulder.
>
> Vi har fastsat det varige mén med udgangspunkt i vores vejledende méntabel:
>
> Efter tabellens punkt D. 1.5. 2 vurderes skulder, med daglige belastningsudløste smerter og let nedsat bevægelighed, til 5 procent.
>
> Vi vurderer, at [klagers] venstresidige skuldergener efter ulykken den 3. august 2006 er knap så udtalte som angivet i ovenstående tabelpunkt og svarer til et varigt skuldermén på mindre end 5 procent, da man ved undersøgelsen den 27. marts 2011 fandt normal bevægelighed i skulderen.
>
> Derudover vurderer vi, at [klager] som følge af skaden mod sæderegionen har fået en forværring af sine forudbestående hovedpinegener og lændesmerter, som kan begrunde et varigt mén på skønsmæssigt mindre end 5 procent.

Vi har herved lagt vægt på, at ulykken den 3. august 2006 efter en lægelig vurdering i sig selv har været egnet til at give varige gener i form af tendens ti! hovedpine og lette lændesmerter.

På baggrund af ovenstående vurderer vi, at [klagers] samlede skaderelaterede gener svarer til et varigt mén på skønsmæssigt 8 procent.

Vi vurderer derfor, at ulykken den 3. august 2006 isoleret set har medført et varigt mén på 8 procent.

Vi er opmærksomme på, at [klager] ved speciallægeundersøgelse den 6. december 2016 har oplyst, at hendes smerter i venstre skulderregion og arm tiltog ganske betydeligt cirka tre år tidligere, det vil sige omkring 20!3/2014.

Vi vurderer imidlertid, at der ikke er årsagssammenhæng mellem den indtrådte forværring og ulykken den 3. august 2006, da det efter en lægefaglig vurdering er usandsynligt, at en bløddelsskade forværres over tid.

Vi vurderer derfor, at [klagers] forværrede gener fra venstre skulderregion med overvejende sandsynlighed skyldes andre forhold end ulykken den 3. august 2006."

Af forsikringsbetingelserne FU-05 fremgår bl.a.:

"**Erstatning ved invaliditet**
6.1. Hvis et ulykkestilfælde, der er dækket af forsikringen, bevirker, at den forsikrede bliver varigt invalideret, betales en erstatning med udgangspunkt i forsikringssummens størrelse på ulykkestidspunktet.

6.2. Invaliditetens omfang, også kaldet méngraden, afgør erstatningens størrelse. Erstatningen udgør en procentdel af forsikringssummen på skadestidspunktet svarende til den fastsatte méngrad. Udbetalingen sker som et engangsbeløb.

6.3. Méngraden fastsættes, når de endelige følger efter ulykkestilfældet kan bestemmes. Forsikringen giver ret til udbetaling af erstatning ved méngrader på 5% og derover. Méngraden kan højst være 100%.
…
6.6. En i forvejen eksisterende invaliditet eller lidelse giver ikke ret til erstatning og kan ikke bevirke, at méngraden fastsættes højere, end hvis en sådan invaliditet eller lidelse ikke eksisterede.

6.7. Méngraden fastsættes – uden hensyn til den forsikredes erhverv eller sociale situation – efter den medicinske invaliditet på grundlag af de lægelige oplysninger om skadens medicinske omfang i henhold til den invaliditetsskala, der er aftalt mellem [fagforbund] og Tryg Gruppeforsikring. Se punkt 6.30 og 6.40.
…
Det dækker forsikringen ikke
6.11. Gener svarende til et i forvejen bestående mén eller en lidelse, herunder degenerativ forandring, uanset om den ikke tidligere har været symptomgivende. Endvidere kan dette forhold ikke bevirke, at méngraden fastsættes højere, end hvis et sådant mén eller lidelse ikke eksisterede."

Ankenævnet *for* Forsikring

6. 92022

Nævnet udtaler:

Klageren var i august 2006 udsat for et ulykkestilfælde. Hun faldt på et glat underlag og beskadigede derved sin venstre arm/skulder, idét hun tog fra med den. Arbejdsskadestyrelsen (nu Arbejdsmarkedets Erhvervssikring) vurderede i 2011 det varige mén efter ulykken til i alt 8 %.

Klageren har anført, at hun siden har oplevet en kraftig forværring af skuldergenerne, og hun kræver en højere méngrad fastsat. Selskabet har afvist med henvisning til, at der ikke er årsagssammenhæng mellem de forværringer, som klageren oplever, og ulykkestilfældet.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet ikke grundlag for at kritisere selskabets afgørelse.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i udtalelse af 29/1 2018 har fastholdt sin vurdering af klagerens méngrad og begrundelsen herfor. Nævnet har også lagt vægt på, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i denne udtalelse har anført, at det "efter en lægefaglig vurdering er usandsynligt, at en bløddelsskade forværres over tid" og at "at klagers forværrede gener fra venstre skulderregion med overvejende sandsynlighed skyldes andre forhold end ulykken". Nævnet har herudover lagt vægt på, at klageren – der tidligere er førtidspensioneret har opnået førtidspensionering på grund af kronisk træthedssyndom/fibromyalgi – må antages at have betydelige gener som følge heraf.

7. 92022

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen

Udskriftens rigtighed bekræftes

Carsten Sennels